

גליון 701
שנה י"ד תשפ"ו

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

וכל חפציק לא ישוו בה

מעשה היה ברבי יהודה הנשיא ששלח לו השר ארטבון מתנה מרגלית יקרה ביותר. אמר לו: וכי אתה יכול לשלוח לי דבר שערכו כמרגלית זו, שלח לו רבינו הקדוש מזוזה, אמר לו אותו עשיר, אני שלחתי לך דבר יקר כל כך ואתה שלחת לי דבר ששווה כמה פרוטות! אמר לו רבינו הקדוש אתה שלחת לי דבר שיש לו ערך, שיש דבר שעולה ערכו על זה, ואילו אני שלחתי לך דבר שאין לו ערך, שאפילו תעריף כנגדה את כל הכסף והזהב והמרגליות שבעולם לא ישוו כנגדה, כמו שנאמר "וכל חפציק לא ישוו בה" (משלי ג' - ט"ו). ועוד, אתה שלחתי לי דבר שצריכים לשומרו, שלא יבואו גנבים ויגנבו אותו, ואילו אני שלחתי לך דבר שאתה ישן בפנים והוא שומר עליך מבחוץ, שנאמר "בהתהלך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצותך היא תשיחך" (משלי ו' - כ"ה) "בהתהלך תנחה אותך" - בעולם הזה, "בשכבך תשמור עליך" - בשעת המיתה, "והקיצותך היא תשיחך" - לעתיד לבוא! באותה שעה נכנס שד בביתו של ארטבון שהיתה בת יחידה, ובאו כל הרופאים ולא הועילו לה, כיון שנטל ארטבון את המזוזה ושם על הפתח, מיד ברח אותו שד, ונטל רבינו הקדוש את המרגלית לעצמו.

(ירושלמי פאה פ"א)

פרשת השבוע

אני להתחבא ולהסתיר את עצמי, אצל מי שמסתיר אותי אצלו.

כי ידעתי את יצרו (לא - כ"א)

סיפר הרה"ק רבי יוסף כהנמן מפונוביז' זיע"א: לאחר חתונתו ישב החפץ חיים הקדוש זיע"א ולמד מתוך עוני רב ודחקות, בכל בוקר היתה הרבנית קונה בהקפה אצל האופה, את הלחם הפשוט ביותר, במחיר זול, ומביאה את הלחם לבעלה הצדיק, אשר היה שורה אותו בכוס תה ואוכלו. בוקר אחד, כאשר הגיעה הרבנית לבית האופה, סירב הלה למכור לה לחם, בטענה, כי היא חייבת כבר סכום גדול. שבה הרבנית לביתה בידים ריקות והגישה לבעלה כוס תה ללא לחם. בהגישה את כוס התה פרצה הרבנית בבכי מר. ישב ה"חפץ חיים" ושתק זמן מה, ולאחר מכן דפק על השולחן ואמר: "שטן! שטן! יודע אני מה אתה רוצה! שאניח את הגמרא. דע לך כי לא אשמע בקולך!"

היום - סיים הגאון מפונוביז' את סיפורו - יודעים אנו כי ה"חפץ חיים" לא נכנע לעצת היצר, מה היה קורה לו נכנע ח"ו? לא היו לנו את ספרי ה"משנה ברורה", ולא את ספר ה"חפץ חיים", ולא היו לנו את אלפי תלמידיו שהעמיד וחינך אשר גדלו והיו למורי האומה כולה.

לא ירפך ולא יעזבך (ל"א - ו')

שאלו פעם את הרה"ק רבי מנחם מענדל מקוצק זיע"א, אמונה מהו? ענה הצדיק, כמו שנאמר אצל משה רבינו, "בכל ביתי נאמן הוא", שאינו לוקח לעצמו כלום, וכך צריך לעבוד את ה' באמונה שלמה, (זיר גורניט מיינען) וכל מעשהו באמונה. אבל אל תחשבו שעבודה זו כל כך קלה, אדרבא, יצר הרע משתדל תמיד להפריע בעבודה זו, ומה אפשר באמת לעשות נגדו, שאל את עצמו הצדיק, והוא בעצמו הסביר, לעשות תמיד בדיוק כמו שהשטן עושה, מה הוא אינו עושה שום דבר לשם פניה, אף לנו לעשות הכל בלי כל פניה, אלא להתכוון לעשות רצון אבינו שבשמים

ואנכי הסתר אסתיר וגו'

(ל"א - י"ח)

הרה"ק ה"סבא" משפאלי זיע"א (יומא דהילולא ו" תשרי) היה עושה עצמו כמי שלא קרא ולא שנה, אלא שצדיקי דורו ידעו עד היכן הדברים מגיעים, פעם הפציר בו הרה"ק רבי נחום מטשערנוביל זיע"א לומר דברי תורה, פתח ה"סבא" ואמר, "שמעתי שכתוב במקום אחד בתורה "הסתר" והיכן? נענה רבי נחום: כן, כתוב "ואנכי הסתר אסתיר", המשיך הסבא ואמר, אם כתוב כך, כן הוא פירושו, אומר הקב"ה אוהב

זמני השבת

פרשת וילך - שובה

זמני כניסת השבת

ירושלים 5:55 ת"א: 6:09

זמני יציאת השבת

ירושלים: 7:06 ת"א: 7:07 ר"ת: 7:43

דרשת שבת שובה שהצילה את הרב והמשלחת

היה זה באחד מ"עשרת ימי תשובה" הג'ר מאיר ליהמן זיע"א קם השכם בבוקר, התפלל ואכל ארוחת בוקר, והתכוון לצאת לתחנת הרכבת, הוא עמד לנסוע אותו היום בראש משלחת שעמדה להיפגש עם שר החינוך בעיר הבירה, מלבד הרב היו במשלחת עוד שני יהודים מחשובי הקהילה, ושלשתם נדברו להיפגש בתחנת הרכבת. רגעים אחדים לפני צאת הרכבת המהירה, הרב כבר לבש את המעיל העליון ועמד לצאת לכרכרה, כאשר שמע מהפרוודור קול בלתי מוכר מדבר עם הרבנית: "אני מוכרח לראות את הרב תיכף" "אולם בעלי מוכרח לצאת ברגע זה לתחנת הרכבת, בוא מחר" ניסתה הרבנית להיפטר מהאורה הבלתי קרוא. אולם ההוא לא הירפה "לא לא, לא אוכל לדחות הענין עד מחר" הכריז הקול בתוקף רב, "עלי לראותו תיכף ומיד, מדובר בהצלת נפשות פיקוח נפש", בשמעו את הדברים האלה פתח הרב את הדלת וביקש את האיש להיכנס פנימה.

"שלום עליכם רבי" פתח הזר שהיה ישיש נמוך קומה ובעל שערות שיבה, "האין כבודו מכירני?" "עליכם שלום" השיב הרב קצרות, "לא, אין לי הכבוד להכיר את כבודו, אולם במה הענין מה "בוער" כל כך לכבודו שמוכרח להיכנס אלי באופן כה דחוף? אתה מוכרח לעשות זאת בקצור נמרץ כי יש לי מעט מאד זמן." "תהיה בריא ושלם רבי" השיב הישיש בנחת "אולם המדובר כאן בפיקוח נפש" הרב עמד וחיכה לפרטים נוספים, ואילו הישיש התיישב בנחת, פתח ואמר: "באמת מפליא אותי שכבודו אינו מכירני, לפני שנה בשבת שובה שמעתי דרשה של כבודו, זו היתה דרשה, ממש בלעתי כל מלה, דרשה כזו לא שמעתי מימי חיי, אם ברצונך, אחזור עליה כאן מלה במלה" "לא, לא מה אתה שח, אני מוכרח לרוץ לתחנת הרכבת, אני מבקש אותך מאד לדבר לענין, יש לי רגעים ספורים בלבד" "כן כן" גיחך הישיש "רגעים ספורים, לכולנו רגעים ספורים, אני מספר על הדרשה רק כדי להסביר מדוע באתי דווקא אל כבודו, הודות לדרשה זו יש לי אמון מלא אל כבודו, איי איי זו היתה דרשה, לי יש זיכרון טוב מאד רבי, דרשה זו חדרה והתפשטה בכל אברי, חבל באמת חבל שאין לכבודו זמן, הייתי חוזר על הדרשה מלה במלה ולא הייתי מחסיר אות או תג".

"ידידי היקר" קרא הרב אל היהודי בקוצר רוח "אני אמרתי לך כי עלי לרוץ לתחנת הרכבת, אם לא תגיע לענין עצמו בלי הכנות מיותרות, אאלץ לעזוב אותך כאן", "בריא ושלם היה רבי" חזר הישיש על פזמונו בלי ניד עפעף, "הלא כל רצוני לספר

לכבודו את כל הענין, לפני כשלושים שנה התחתנתי וחייתי עם זוגתי כעשרים וחמש שנים, היא היתה כה טובה ועדינה אשת חיל אמיתית, אולם לפני חמש שנים עזבה אותי פתאום ונפטרה לעולמה לא עליכם". "ר' יהודי" קרא הרב בכעס עצור "אם באת לבקשני שאחזיר אותה לחיים, הרי שחבל הן על זמנך והן על זמני, אנא תבוא בזמן אחר כשאינני ממחר כל כך, ואקשיב בסבלנות לקורות חייך, אולם עתה עלי למחר לרכבת העומדת לנסוע בעוד רגעים ספורים", הישיש תפס את הרב בשרוולו ואמר: "אנא הבן אותי נכון רבי, מדובר כאן בהצלת חיי אדם, אני מבקש את כבודו לשמוע אותי, השם יתברך נתן לנו ילדים טובים ההולכים בדרכי האבות, אולם הם נסעו לאמריקה ואחרי שנשארתי אלמן, כותבים לי כי אין טעם לשבתי כאן גלמוד ושאבוא אליהם והם ישאוני על כפיים.

ואכן נסעתי לי לאמריקה אולם שם לא מצא חן בעיני וחזרתי, זה היה לפני שנה, ובאמת איך שחזרתי שמעתי את הדרשה של כבודו איי איי, זו היתה דרשה" "שוב אתה מדבר על הדרשה" קרא הרב והעיף מבט מלא יאוש על שעונו, "טוב חסל סדר דרשה רק שישמעני כבודו, ובכן חזרתי מאמריקה בדיוק לברית של בתי הצעירה כלומר של נכדי הקטן, כיבדו אותי לשמש סנדק, אולם יום לפני הברית חלה הילד ונפטר בפתאומיות, "פתאומיות? אני באמת משתתף בצערך" אמר הרב "אבל בשביל זה באת אלי, התחשוב שאני יכול להציל את הילד?" "לא, לא, לא בגלל הילד שמת באתי אל כבודו, אלא שלבתי נולד אתמול בן למזל טוב" "שיהיה במזל טוב לחיים טובים ארוכים, ומה אתה רוצה סוף סוף ממני?" "בתי ביקשה אותי שוב להיות סנדק ואני מפחד שהילד, חלילה לבל אחטא בשפתי חלילה, האם עלי לקבל להיות סנדק?" "שיהיה מישהו אחר הסנדק, סליחה אני מוכרח לרוץ, שלום, אני מאחל שהברית תתקיים בשעה טובה". באומרו זאת יצא הרב במרוצה דרך הדלת, בחוץ המתינה לו הכרכרה זה זמן רב, הישיש המופתע רץ אחריו, וכשהרב כבר נכנס לכרכרה הוא עוד שאל שאלה אחרונה: "רבי איזה שם לתת לילד? זוהי שאלת חיים בשבילי" "שם נחוץ לך" קרא הרב בחוסר סבלנות, "חיים, צבי, דב, זאב, זרח, ברוך" אחרי שגמר בשעה טובה עם הישיש, נשם הרב לרווחה הוא אמר לבעל עגלה, כי אם יצליח להגיע לתחנת הרכבת בעוד מועד, יכפיל לו את שכרו.

כשהגיעו לתחנת הרכבת, נכנס הרב בצעדים מהירים אל תוך התחנה פנימה, אולם הוא רק הספיק לשמוע את השריקה האחרונה של הרכבת שכבר עזבה את הרציף, נבוך ונכלם עמד הרב בתחנת הרכבת, מה יגיד עכשיו השר שהוא מחכה למשלחת בשעה היעודה, ואילו ראש המשלחת מאחר, וכל כך למה, בגלל יהודי שצריך שם בשביל נכדו.

משל ונמשל

לומדי התורה ערכם רב מאד

משל ליהודי כפרי שנודמן לעיר, נטלו אחד מידידיו מתושבי העיר והוליכו ברחובות העיר, כדי להראותו את פאר בתיה ורוב הודה והדרה. הקדימו והלכו לרחוב שבו שוכנים רוב בתי המסחר הגדולים, וראו בתחילה את החנויות שבהן מוכרים כל מיני תבואה ושאר דברי מזון בסיטונות. תמה הכפרי למראה המחסנים הגדולים שהיו מלאים מזון אל זן, שקי חטה וקמח, חביות שמן ארגוני סוכר וכו'. משם פנו והלכו לבתי מסחר של אריגים, חנויות אלה לא היו גדולות כל כך, ואף המדפים שבתוכן לא היו גדושים סחורה ביותר. החנויות המיוחדות לסחורות משי היו קטנות יותר, ומלאי הסחורות שבהן מועט, בחנויות של צורפי הכסף נמצאו אך שנים שלושה ארונות ובהם חפצי כסף לא רבים. בחנויות של צורפי הזהב וסוחרי האבנים היקרות לא נמצא אלא ארון אחד בלבד, ובו היו סדורים שעונים אחדים, ותכשיטים מעטים משובצים באבנים טובות ומרגליות, ואילו החנות כולה היתה כמעט ריקה. חזר הכפרי לביתו וסיפר למכריו על גדולתו ויפיו של הכרך, ועל כל הדברים הנפלאים שראה בו. תיאר בפניהם את המחסנים העצומים של תבואה, וכן את חנויות האריגים שהיו מלאות מפה לפה, אך הוסיף כי בחנויות המשי לא היתה הסחורה מרובה כל עיקר, וסיים סיפורו ואמר, כי למרבה התמיהה, מצא בעיר חנויות כגון אלה של צורפי הכסף והזהב, שהסחורה שבהן מועטת ביותר, ואינה מגיעה אפילו לכמות הסחורה המצויה בכל חנות לדברי סדקית שבכפר, ונשגב מבינתו להבין כיצד מצויות חנויות קטנות שכאלו, ברחובות היפים ביותר שבכרך. היה שם אחד בן כרך ששמע את דבריו ואמר: יהודי כפרי, כלום אינך מבין כי ככל שהסחורה פשוטה יותר, כן היא מצויה בכמויות גדולות יותר, ואילו חפצי זהב ואבנים טובות ומרגליות שדמיהן יקרים מאוד, מספרם מועט, שהרי אי אפשר למלא בהם חנות גדולה מפה אל פה, אבן אחת קטנה אפשר שדמיה מרובים מדמיהם של אלפי שקים מלאים קמח.

הנמשל: רבים מתאוננים רע באונינו, על אשר פוחת והולך בעוה"ר מספר לומדי התורה ומחזיקיה, על אשר מתמעטים והולכים גדולים בתורה, ומי יודע מה יהיה בסופו של דבר היאך נתייצב לפני ית"ש וידינו ריקות? ברם אין הדבר כך, בזמן הזה שמועט מספרם של לומדי תורה, הרי הם יקרי מציאות כאבנים יקרות ממש, כל אחד ואחד דומה לכלי של זהב משובץ באבנים טובות וערכם רב ביותר, שקולים הם כל אחד ואחד בעיניו יתברך כנגד אלף אלפי פשוטי בני אדם הממלאים מזויו של העולם השפל מזון אל זן.

(בשם הרה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

הרב עמד מיואש כאשר שמע פתאום שמברכים אותו לשלום, התברר כי שני חברי המשלחת לא רצו לנסוע בלי הרב, והם חיכו כאן בתחנה לבואו,

הרב סיפר להם את סיבת איחורו, ולמרות המצב הבלתי נעים פרצו השניים בצחוק רם כאשר שמעו את פרטי השאלה של "פיקוח נפש", לא היה מה לעשות והם נאלצו לרכבת הבאה שתצא בעוד שעתיים, הם ייאלצו להתנצל איכשהו בפני השר, נדברו כי ייפגשו בעוד שעה וחצי, והלכו הביתה.

בשוב הרב בשעה היעודה היתה תחנת הרכבת כמרקחה, נתקבלה ידיעה כי רכבת מהירה התנגשה ברכבת שניה, וקרתה תאונה קטלנית איומה, בה נהרגו רבים ועוד יותר נפצעו, כאשר התעניין הרב לדעת איזו רכבת היתה זו שהתנגשה, עבר רעד בגופו, היתה זו הרכבת המהירה אותה הוא איחר לפני שעתיים, בינתיים הגיעו גם שאר חברי המשלחת, וגם הם נדהמו לשמוע את הידיעה המרעישת, וכאשר נזכרו בשישי ה"טרדן" שוב לא צחקו, הם האמינו כי הישיש היה איזה מלאך שהשם יתברך שלח כדי להציל אותם מהסכנה, בהגיעם אל שר החינוך קיבל אותם בסבר פנים יפות, הוא חשב שהם היו על רכבת האסון והצטער מאד על כך, וכשסיפרו לו את אופן הצלתם המופלא, הוא שמח מאד על כך, בכלל כל השליחות הצליחה באופן יוצא מהכלל.

שנים לאחר מכן ביקר פעם הרב בעיירה קטנה, וכל יהודי המקום יצאו לקראתו לקבל את פניו, בין הבאים הכיר הרב את הישיש הלז, הישיש ניגש בריצה אל הכרכרה בה נסע הרב ואמר: "שלום עליכם רבי האם כבודו מכיר אותי? לפני כמה שנים שמעתי דרשה של כבודו בשבת שובה אי, אי, אי, זו היתה דרשה וזהו נכדי" באמרו זאת, הוא הרים ילד בריא מראה, הושיבו על ברכי הרב ואמר: "בחור כארו זה הנכד שלי, חיים צבי דב זאב זרח ברוך". "כל כך הרבה שמות נתת לזי" שאלו הרב בהשתוממות. "בריא ושלם היה רבי" קרא הישיש "הלא שוב שכח כבודו כי הוא בעצמו אמר לי לתת לילד את השמות הללו, לי יש זיכרון טוב, אני לא שכחתי" אני זוכר עדיין כל מילה מהדרשה של כבודו". הרב לחץ את ידיו של הישיש ודמעות חמות זלגו מעיניו.

צ'ין אדם לחברו

שומעים חרפתם ואינם משיבים

הרה"ק רבי אבוש רבה של פרנקפורט היה גאון עולם וצדיק תמים, הוא היה מחזר על פתחי בתים ופתחי חנויות ומעשה לדברים שבצדקה. פעם אחת בימי אלול בא לעשיר אחד סוחר מעיר אחרת לגבות ממנו צדקה, הסוחר לא הכיר את רבי אבוש, וראה אותו כקבצן שהקבצנות אומנותו, ולפי שהיה הסוחר טרוד באותה שעה בחשבונותיו, גער בו ברבי אבוש בנויפה "צא מכאן אין לי פנאי". רבי אבוש שמע חרפתו ולא השיב, נפטר מן הסוחר ויצא.

כשיצא, פשפש הסוחר ולא מצא את מקלו, אמר, חזקה לאותו קבצן שגנב את מקלי. רדף אחריו בחוץ והשיגו, התחיל שופך עליו קיתון של זלולים: רמאי, גנב, השב לי את מקלי, וכי בשביל שנתבעתי ולא נתתי לך ראוי אני שתגנוב את מקלי? חלילה לי, עונה רבי אבוש, לא שלחתי ידי במקלו. נתמלא הסוחר כעס והתחיל מכה את רבי אבוש. קיבל רבי אבוש את המכות בשתיקה, ולא גילה לו מי הוא ומה שמו.

בשבת שובה דרש הרב בבית הכנסת כנהוג בתפוצות ישראל, הלכו כל בני העיר לשמוע את דרשתו של הרב, הסוחר האורח אף הוא הלך לבית הכנסת. כשנכנס היה בית הכנסת מלא קהל וצפוף, והרב עומד על הבימה ודורש,

נדחק הסוחר בין הקהל ונתקרב אל הבימה כדי לשמוע יפה את הדרשה, כשזקף את עיניו וראה את תואר פני הרב, חשכו עיניו ונתעלף. מיד הוציאוהו לפרוודור והשיבו את רוחו אליו, התחיל הסוחר גועה בבכיה אוי לי וי לי, את רבנו מרא דאתרא בזיתי והכיתי, העומדים מסביב הפיסו את דעתו והשיאו לו עצה לילך אל הרב ולרצותו, וחזקה על צדיק כמותו שלא יקום ולא יטור, אלא יתרצה ויתפייס. עשה הסוחר כן, לאחר שסיים הרב את דרשתו וכל הקהל נדחק אליו לאמר לו יישר כח, נדחק אף הסוחר עמהם לרצות את הרב ולבקש מחילתו. כשראה אותו רבי אבוש אמר: על עסקי המקל בא זה, הלך לקראתו והתחיל מרצה ומפייס אותו בפני כל עם ועדה: יסלח לי כבודו שגרמתי לו צער מעיד אני עלי במקום מקום קדוש זה שלא שלחתי ידי במקלו.

טוב ומטיב לרעים ולטובים

מסופר על הרה"ק רבי מנחם נחום בעל ה"מאור עיניים" מטשערנוביל זיע"א, שהיה נוהג לקרב כל נפש מישראל ולהיטיב עמה, אפילו על הריקנים שבהם היה מסתכל בעין יפה, מימיו לא הביט און ביעקב ונהג לקרוא לכל יהודי בשם צדיק, ולעזור לו יותר מיכולתו. פעם הסביר הרבי את מנהגו ואמר: אני מתכוון לתפוס בקצה מידותיו של הקב"ה, מה הוא "טוב ומטיב לרעים וטובים" אף אני רוצה להיות כך.

תלולא דצדקיא

שבת קודש ה' תשרי

זבולון בן יעקב משבטי י-ה

יום ראשון ו' תשרי

הרה"ק רבי אריה לייב הסבא משפאלע ב"ר ברוך (תקע"ב)

הרה"ק רבי מרדכי ב"ר דוד מטאלנא (תרל"ב)

יום שני ז' תשרי

זבולון בן יעקב (ב' אלפים שי"א

יום שלישי ח' תשרי

הרה"ק רבי נח ב"ר מרדכי מלעכוויטש (תקצ"ד)

הרה"ק רבי אלעזר ניסן מדראביטש ב"ר משה

מאיהעל (תרט"ו)

יום רביעי ט' תשרי

הרה"ק רבי דוד הלוי מסטעפין ב"ר שמואל (תלמיד

הבעש"ט - תקע"א)

יום חמישי יום הכיפורים י' תשרי

רב אחאי בריה דרבה בר אבוהו (ד"א-רע"א)

הרה"ק רבי משה יצחק (ר' איציקל) מפשעווארסק

ב"ר נפתלי (תשל"ז)

הרה"ק רבי שמעון נתן נטע ב"ר משה מרדכי

מלעלוב (תש"ע)

יום שישי י"א תשרי

רב טביומי דהוא מר בר רב אשי (ד"א-רכ"ה)

רב הונא בריה דמר זוטרא (ד"א-רכ"ז)

הרה"ק רבי צבי אריה מאלק ב"ר גדליה

(תקע"ב)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נטילאל הכהן רביטבין שליט"א
מדרש "ב' א' אורח" רפרש יוסף הדרש" על המצוות.

הכנת מאכל ביצה עם בצל בשבת

הנהגה בהכנת מאכל ביצה עם בצל בשבת, אפשר להיכשל ח"ו בכמה איסורים, ולכן כתבנו כאן כמה הלכות בזה, על קצה המזלג.

(א) יזהר לקלף את הבצלים ואת הביצים תוך חצי שעה שמתחיל הסעודה, ולא קודם לכן. (שו"ע אורח סימן שכ"א סעיף י"ט ברמ"א)

(ב) המחמיר לקלף את הבצלים מערב שבת, תבוא עליו ברכה. (שו"ת באר משה ח"א סימן ל"ח)

(ג) יתן שמן בקערה לפני הביצים והבצלים משום לש, (פסקי תשובות סימן שכ"א אות ו'), ויש שסוברים שעיקר הקפידא הוא רק שיתן השמן לפני נתינת המלח, (וע"ע בספר עם מקדשי שביעי חלק א' עמוד קל"ה באריכות).

(ד) יזהר לחתוך את הבצלים חתיכות גדולות קצת ממנהגו בימות החול. (משנה ברורה סימן שכ"א ס"ק מ"ח)

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

גמר חתימה טובה ושנה טובה ומבורכת

לכ"ק מן אדמו"ר עט"ר שליט"א

לכל הנלווים אליו ולכל בית ישראל